

Frank Pálné

Ez az unokatestvérem, Francika [Frank Pálné, szül. Kovács Franciska].

Francika itt már főiskolás volt, az anyukája már meghalt. Epeköve volt, megműtötték, a műtét sikerült, már úgy volt, hogy másnap hazamehet, és mikor reggel Francika megjelent a kórterem ajtajában, üres volt az ágy. Akkor költöztek át Újszegedről a Boldogasszony sugárútra lakni a két nagynéném, Irén és Ancsi meg Franci. Azért volt kénytelen Franci a főiskola mellett dolgozni, és közben igen jól tanulni, hogy tandíjmentes lehessen, és meg is élhessen, sőt engem is segíthessen. Rengeteget dolgozott, tanítványokhoz rohangászott, a főiskola könyvtárában is segített, így tehát ő is tudott minket segíteni, meg Ancsika is.

Sokszor voltam náluk. Ők vittek sétálni, velük mentem színházba, Francikával játszottunk, ettem náluk finomakat -- krumplis tésztát először ott ettem. Sem anyám, sem nagymamám nem volt nagy

főzőzseni. Szombatonként, vasárnaponként ott voltam Francikáéknál a Boldogasszony sugárúton.